

CHRISTADELPHIAN ISOLATION LEAGUE

NABÁDÁNÍ

23. února 2014

ZASLALI:

KEVIN A JAYNE BATEMAN, 5 DOUGLAS CLOSE, HEMINGFORD GREY, HUNTINGDON, PE28 9WH, ANGLIE

ČTENÍ: EXODUS 36, ŽALMY 94-95, 1. KORINSTKÝM 6

NĚKTEŘÍ SETNÍCI V PÍSMU

Když se setkáme s něčím, co nás překvapí, často používáme slova jako „neuvěřitelný“ nebo „skvělý“. V dnešní době je zvláště oblíbené slovo „úžasný“. Ježíš byl překvapen jako my a „podivil se“.

Podivil se tomu, co uslyšel od nežida, od římského setníka (**Lukáš 7:9**). Díky moci, kterou mu dal Bůh, znal Pán Ježíš vojákovy myšlenky a věděl, že jeho řeč přichází přímo od srdce. Tento služebník mu byl velmi milý; jak se dozvídáme z jednoho z ostatních evangelií, tento setník byl laskavý a štědrý člověk. **Lukáš 7:5** nám říká, že „miloval Židy“ a postavil jim synagogu, místo určené k uctívání Boha.

Oblast Izraele, kde se toto odehrálo, byla na severu, v místě zvaném Kafarnaum. To bylo ještě o to překvapivější, že obyvatelé tohoto města se domnívali, že jsou lepší než ostatní. Z Lukášova záznamu se dozvídáme, že se Ježíš nedostal až do domu, kde umíral onen nemocný otrok. Setník projevuje vlastnost, kterou by si měli osvojit všichni z nás; vlastně si ji osvojit musíme, chceme-li potěšit Boha. Projevuje slušnost a pokoru; dočítáme se, že říká: nejsem hoden, abys vstoupil pod mou střechu (**Lukáš 7:6**).

Jako setník měl velkou moc nad svými služebníky. Uznává autoritu Pána Ježíše, když říká, že i on je člověkem, který má velkou autoritu a moc nad životy ostatních. V Bibli se obecně setníci projevují jako laskaví lidé, kteří byli schopni vidět Boží moc. Napadá nás myšlenka – odkud pochází toto jejich smýšlení? Měli na starost až 100 mužů, kteří byli schopni velké brutality, kteří byli daleko od domova, kteří se domnívali, že jsou příliš špatně placeni. Mohli přikázat komukoliv z porobených národů, aby nesli jejich těžké břemeno na vzdálenost jedné míle. Setníci, o nichž se dočítáme jak zde, tak i jinde, si tohoto všeho byli vědomi a drželi své muže pod kontrolou. Oni sami se však chovali daleko lépe, uvědomujíce si, že se zodpovídají vyšší autoritě, ne pouze císaři, ale Bohu.

Na Pána Ježíše setníkovu chování zapůsobilo natolik, že dále praví: „*Pravím vám, že tak velikou víru jsem nenalezl ani v Izraeli.*“ Pro ty, kdo naslouchali, to muselo být velmi ostré ponaučení. Asi pro ně bylo obtížné uvěřit, že cizinec a navíc voják byl před nimi pochválen (**Matouš 8:11-13**). Vážné varování bylo určeno těm, kdo byli pyšní na své dědictví a považovali Abrahama, Izáka a Jákoba za svou rodovou linii. Ježíš všude v evangeliích jasně říká, že naše víra a naše srdce musí být v souladu s Bohem, a to je to, co Ho těší – ne spoléhání se na předky, které bylo v Ježíšově době běžné.

Druhý setník, nad kterým se chceme zamyslet, opět nebyl Žid. Byl to zbožný muž, který i s celou svou domácností uctíval Boha a on i celá jeho rodina byli velmi štědrí. Můžeme se o něm dočíst ve **Skutcích 10:1**. Jmenoval se Kornélius a jeho pluk byl nazýván italským. Dozvídáme se zde, že se Kornélius neustále modlil k Bohu. Tyto modlitby plné díkůvzdání a uznání Boží milosti jsou nepochybně tím, co po nás Bůh požaduje – pokorné srdce, vděčné za všechny Jeho dary. Kornéliovy modlitby a dary byly tak dobře přijaty, že se dočítáme, že na něj Bůh pamatuje (**Skutky 10:4**).

Ve Starém zákoně čteme, že „pamatování“ na někoho znamená doslova oběť; a to je to, co se zde míní. Kornélius na této rané úrovni věřil, že Bůh je stvořitelem světa, a vzdával Mu díky, přestože dosud neporozuměl tomu, že spásu přináší Kristovo sebeobětování a ne rituální zvířecí oběť Starého zákona.

Apoštol Petr je vyslán, aby ukázal Kornéliovi, že existuje více než jen víra, že Bůh existuje, že „se odměňuje těm, kdo ho hledají“ (**Židům 11:6**). Petr bydlí nedaleko a Kornélius mu posílá vzkaz po třech mužích. Řekli Petrovi: „*Posílá nás setník Kornélius, muž spravedlivý, který věří v jediného Boha a má dobrou pověst u všeho židovského lidu. Zjevil se mu anděl a rozkázal mu, aby tě pozval do svého domu a vyslechl, co mu máš říci*“ (**Skutky 10:22**).

Když se Petr setká s Kornéliem, čeká na něj s celou svou domácností a příbuznými. Pozorujeme pokoru a ušlechtilé chování tohoto významného muže. Padne na zem k Petrovým nohám, což je na Blízkém východě akt nejvyššího respektu. Vzpomínáme si na mocného muže jménem Jairos, který rovněž padl Ježíšovi k nohám. Apoštol Petr vysvětluje Kornéliovi, že uctíváme pouze Boha, nikoliv lidi. Po křtu Kornélius Petra pozval k sobě a Petr u něj zůstal několik dní (**Skutky 10:48**). Můžeme si pouze představit, jaké myšlenky s ním Petr během těchto „několik dní“ sdílel.

Nakonec se chceme podívat na třetí příklad setníka, který, jak doufáme a modlíme se, byl obrácen, tentokrát za velmi odlišných podmínek. Tento muž pravděpodobně dohlížel na své muže po mnoho hodin. Byli to vojáci, kteří ukřižovali dva zločince a Pána Ježíše. Jednalo se o nejhorší druh smrti, která byl naplánována tak, aby vysávala z oběti sílu až do posledního dechu, než oběť zemřela v agónii. Dočítáme se, že okolo šesté hodiny se nad Zemí rozhostila temnota, která trvala až do deváté hodiny (**Lukáš 23:44**). Chrámová opona se roztrhla v půli (Matoušovo evangelium říká, že se roztrhla „*odshora až dolů*“). Přišlo zemětřesení a skály pukaly, hroby věřících se otevíraly, a ač setník toto vše neviděl na vlastní oči, pohnulo jej to k tomu, že zvolal: „*On byl opravdu Boží Syn!*“ Není pochyb o tom, že byl svědkem mnoha ukřižování, ale nikdy se nestalo nic podobného. Tato nová zkušenost, kdy spravedlivý zemřel smrtí zločince, na něj hluboce zapůsobila. Doufáme, že pozoroval a uvěřil, když třetího dne Pán Ježíš Kristus, „Král Židů“, povstal k věčnému životu, jsa prvním člověkem, který vstal z mrtvých, aby již nikdy nezemřel.

Když rozjímáme o symbolech chleba a vína a o Ježíšově strašlivé smrti, uvědomujeme si, jaké vlastnosti musíme mít, abychom jej mohli následovat. Viděli jsme, že tito setníci byli vyvoleni pro svou pevnou mysl, víru a pokoru.

Vzpomínka na oběť našeho Pána a velká naděje, kterou máme ve vzkříšení v život věčný, byla nadějí Ježíšových učedníků, a připomněli jsme si i víru a pokoru těchto setníků.

Naše modlitba zní – až se Ježíš vrátí, kéž na každého z nás a na všechny lidi víry shlédne s milostí.